

[Knud Hertling.]

til ungdommen, også må tage hensyn til, at op imod halvdelen af de eksisterende boliger er saneringsmodne; så alvorlig er bolig-situationen. Jeg siger således blankt nej til at bygge huse til maskinerne på bekostning af boliger til menneskene.

Ja vel, skal det så være oplysningsvirk-somheden og skolevæsenet, der må tilside-sættes? Nej. Rigtig oplysning og tidssva-rende skolegang skulle gerne være grund-laget for hele udviklingen i Grønland. Mon nogen vil modsige betydningen af at have en oplysningsvirksomhed i Grønland som grundlag for menneskenes mulighed for at kunne følge med i den tekniske ud-vikling? Næppe. Den vigtigste faktor for folkeoplysningen i Grønland er Grønlands radio i Godthåb. Denne radiofoni kan imid-ler tid selv efter indførelsen af kortbølge-senderen ikke høres i alle dele af Grønland om sommeren. Det er en skandale. Her kan vi ud over fjernsynet vælge mellem 3 pro-grammer, men i Grønland har vi kun ét pro-gram, der ikke altid kan høres. Den bedste fol-kegave til den grønlandske befolkning, som den højtærede statsminister kan medtage i forbindelse med sit kommende besøg i Grønland til næste sommer, er forstær-king af Grønlands radio, således at radioen kan høres i alle beboede dele af Grønland.

Nå, så er det vel udbygningen af de sociale institutioner, der må holde for? Nej. Ej heller dér er der noget at hente. Dette område er faktisk det mest forsømte område i Grønland. Velfærdsstaten Dan-mark kan simpelt hen ikke være bekendt at have et område som en del af riget, hvor den sociale sikring er så dårlig, som den er i Grønland. Jeg er overbevist om, at hr. Christian Krygers lige påbegyndte fjernsynsudsendelsesrække allerede har over-bevist den danske befolkning om, at det ikke er inden for den sociale forsyng, man i Grønland skal iværksætte restriktioner. Herom skal jeg på nuværende tidspunkt ikke sige mere, eftersom der i ministeriet for Grønland sidder et lille udvalg, der beskæftiger sig med dette problem. Jeg skal nøjes med at udtrykke håbet om, at dette udvalg ikke fremkommer med for-slag til lapperier på den eksisterende for-syng, men kommer med forslag til en virke-lig socialreform. Thi, intet mindre end en

virkelig socialreform er det, vi trænger til i Grønland. Det gælder forsyng for de gamle og invaliderne, børne- og ungdoms-forsyng m. v.

Sådan kunne jeg blive ved, jeg kunne nævne erhvervsudviklingen, sundhedsvæse-net o. s. v. Men lad det være nok. For som sagt: skulle vi foretage et valg, ville dette valg alligevel være forkert, så påtrængende nødvendigt er det at følge den igangsatte udvikling op i Grønland inden for alle områder. Halvt gjort er halvt fuldendt. Denne betegnelse skulle vi nødtigt have hæftet på os i det høje ting, også hvad angår Grønland, eller specielt hvad Grøn-land angår, havde jeg nær sagt, idet Grøn-land jo er den del af riget, hvor vi har verdensopinionens øje rettet imod os.

Hermed har jeg ønsket at tilkendegive, at jeg, selv om jeg synes, at bevillingerne til Grønland endnu ikke har nået det ønske-lige omfang, har i sinde at støtte det fore-liggende lovforslag. I konsekvens heraf har jeg på forhånd under drøftelserne af afgifts-forslagene på visse betingelser allerede til-kendegivet mit ønske om positiv medvirken, idet jeg uden partipolitisk tilknytning er-kender det ansvar, der følger med i at stemme for udgiftsforslag, der jo i sidste ende må medføre forslag om indtægter.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg takker de ærede ordførere for de venlige bemærkninger om rammebevillingssystemet og for de gode råd, der i øvrigt er givet; jeg takker også for de kritiske bemærk-ninger, der er faldet, de hører også med til en debat om finanslovforslaget.

Jeg kan dog ikke rigtig anerkende de man-ge betragtninger, den ærede ordfører for ven-stre, hr. Damsgaard, fremsatte om den reg-ning, der nu foreligger på grund af regeringens økonomiske politik, og om den voldsomme udgiftsforøgelse, der er på statsbudgetterne, ikke alene for det år, vi her taler om — det kommende finansår — men også for de tidligere år. Det ærede medlem sagde jo, at denne voldsomme stigningstakt i udgif-terne burde kunne få selv denne regering til at besinde sig. Jeg kan ikke lade være med at gøre den bemærkning — som jeg i øvrigt har gjort før — at såfremt folke-tinget havde fulgt det ærede medlem og hans parti, ja, så var regningen trods alt